

Acte en record dels difunts
11 d'agost

Parlaments

diada de Santa Susanna 2020

Aprofitem aquesta diada de Santa Susanna per aturar-nos i mirar enrere, per compartir com estem, per recordar els que ja no hi son amb nosaltres i per agafar forces i esperança per seguir endavant plegats.

Portem des de mitjans de març immerses en aquesta Pandèmia que ens ha envaït les nostres vides, vivint una situació excepcional que no ens haguéssim imaginat mai i que ens ha sacsejat, posant-nos un gran repte.

Amb moltíssima intensitat, cansament, impotència, patiment... i alhora molta fortalesa, bondat, compassió i treball en equip per lluitar contra el Covid-19 i cuidar i acompanyar a les persones residents i familiars que confien en nosaltres.

Uns residents que han estat les grans víctimes per la seva vulnerabilitat i fragilitat, augmentada per l'aïllament, les mesures de protecció, els canvis de plantes... Ens ha obligat a sortir del confort i fer un exercici d'adaptació i creixement a tots

Tenim molt presents els rostres de totes les persones que lluiten per seguir endavant i les que ens han deixat i han mort amb dignitat i amb l'Amor de les persones que les han cuidat encara que no ha estat possible la companyia dels seus familiars.

Videotrucades, visites familiars concertades, reunions per videoconferències, protocols, enviament de dades, desinfeccions, s'han sumat aquest temps al compromís amb la nostra tasca de tenir cura dels altres.

Estimem la nostra feina, les nostres fundacions i per sobre de tot estimem a les persones.

Gràcies a tots: persones residents, familiars, voluntaris, amics de Santa Susanna, membres de les Juntes i com no, a totes les persones treballadores per confiar, per la paciència, per la dedicació. I seguim treballant i traient el millor de nosaltres mateixes el temps que calgui.

Volem acabar amb paraules i fets de Pere Casaldàliga, al cel sigui: "Ternuara y combate"

Ens en sortirem!

**ANNABEL MATEOS, directora de la Fundació d'Acollida Santa Susanna;
ANNA AYGUASANOSA, directora de la Fundació Sociosanitària Santa Susanna, I
ASSUMPCIÓ ROS, gerent de la Fundació Santa Susanna**

Benvolgudes famílies,

Unes breus paraules per a compartir la nostra experiència amb els vostres familiars que ens han deixat.

Durant aquests mesos difícils la nostra tasca s'ha basat en l'acompanyament i entrega per donar el màxim confort als nostres pacients. No hem defallit ni ens hem desanimat per aquesta situació, al contrari.

El fet del contacte humà agafant-los la mà, encara que fos amb guants, guarnides de plàstic i a l'hora amb dolces paraules travessant les mascaretes i a cau d'orella, podíem notar en el seu rostre l'agraïment, tot dibuixant un somriure.

Entre tants d'altres, un moment tendre amb una pacient molt devota de la moreneta, que deia ella, en els seus moments d'ansietat vaig decidir de cantar-li a cau d'orella el virolai, i en aquella nit fosca se'm va adormir sobre el meu braç....

Ha estat un privilegi per a nosaltres, viure aquests moments. Moltes gràcies per la confiança.

Mª ROSA CAMPMANY
treballadora de la Fundació Sociosanitària Santa Susanna

És impossible resumir en quatre línies el que ens ha aportat durant aquest temps tan difícil per tothom.

És impossible resumir el que s'ha viscut i tot el que ens hem guardat a la motxilla per aprendre'n.

Així i tot, el que us puc dir és que jo m'emporto:

M'emporto un gran i fort aprenentatge del qual realment és valuós en el nostre dia a dia.

M'emporto el valor d'equip, un equip el qual ha adoptat diferents rols, ens hem ajudat, hem lluitat i vetllem constantment pel benestar de la persona.

M'emporto el valor de les petites coses: un contacte amb la mà, una mirada, un adéu, un bon dia, un somriure, una abraçada, un plor... el valor de ser humans.

M'emporto la tranquil·litat d'haver acompanyat a certes persones fins als últims sospirs, no tinc el vincle d'un familiar, ni de bon tros, però sí tinc la càlida esperança d'haver acompanyat i facilitat un bon adéu.

Tot el meu suport i ànim a totes aquelles persones que han perdut un ésser estimat en aquestes condicions tan complicades i tan difícils per tots.

Una forta abraçada

CRISTINA AYGUASANOSA
treballadora de la Fundació d'Acollida Santa Susanna

A trenc d'alba penjo les meves bates. Les mascaretes no em deixen respirar l'aire fresc del matí, ni la pantalla entelada em deixa veure la claror del Sol que vol sortir per la finestra...

La suor corre pel meu cos cansat i abatut.

A trenc d'alba jo sortiré al carrer però tu encara estaràs al teu llit, tancat a la teva habitació esperant amb incertesa que et depararà el nou dia.

Quan entro al teu quarto, veig la teva mirada cansada, et costa respirar però aquí estic per guarir-te i fer-te costat, donant-te els ànims que tant necessites.

Per a mi és dur veure't patir, mai hem viscut res semblant. Tots dos tenim por, però hem de sortir endavant.

A trenc d'alba s'ajunten sentiments, haig de ser forta per tu, i per mi.

Volen sortir les llàgrimes sabent que potser demà no estaràs, que un altre malalt em necessitarà tant com tu, la Covid no té pietat, passa implacable sense compassió, arrasa emportant-se persones que han significat tant a les nostres vides...

Aquesta nit has marxat, guardaré el teu record per sempre, aquí seguiré a peu del canó amb les meves bates, lluitant a una batalla que segur guanyarem algun dia.

Anònim, treballadora del torn de nit

El més angoixant van ser les primeres cinc setmanes sense poder sortir de l'habitació. Ara, almenys podem sortir al menjador. La visita setmanal de la família és un respir, encara que és poca estona i no ens podem acostar. Comprenc que són les mesures que hem de seguir per evitar el virus.

TERESA, resident

Estar tancat cinc mesos sense poder sortir al carrer és molt trist. Vull donar el pesem a totes les famílies que han perdut una persona estimada.

RAMON, resident

Ha canviat tot. Han marxat companys. Pots veure alguns familiars un cop a la setmana però no els pots tocar.

TERESA, resident

Estic a la residència des de fa quatre anys degut a que no tinc estabilitat. Per tant, dono les gràcies a totes les persones que m'han ajudat. I acompanyo en el sentiment a totes les famílies que han perdut algú, sobretot als meus antics companys de treball de l'hospital.

CLARA, resident

Sento el que ha passat i dono el pesem a tothom que ha patit una pèrdua.

EMMA, resident

Siento en el alma que se hayan muerto seres queridos.

MARÍA, resident

Vaig poder tornar a casa durant uns dies però ara ja he tornat a la residència. A casa estava sola i aquí estic acompanyada.

MARGARITA, resident

No tinc paraules.

JOAN, resident

Reso cada dia per tots els companys que s'han mort i també pels que estem vius.

MERCÈ, resident

Acompaño en el sentimiento y siento mucho el dolor por las personas que nos han dejado.

JUANA, resident

Pido a Dios que de fortaleza y consuelo a las personas que han perdido un familiar y que no han podido estar a su lado. Y rezo porque el virus no vuelva a entrar a la residencia.

GABINA, resident

Em costa imaginar-te absent per sempre.
Tants de records de tu se m'acumulen
que ni deixen espai a la tristesa
i et visc intensament sense tenir-te.
No vull parlar-te amb veu melangiosa,
la teva mort no em crema les entranyes,
ni m'angoixa, ni em lleva el goig de viure;
em dol saber que no podrem partir-nos
mai més el pa, ni fer-nos companyia;
però d'aquest dolor en trec la força
per escriure aquests mots i recordar-te.
Més tenaçment que mai, m'esforço a créixer
sabent que tu creixes amb mi: projectes,
il·lusions, desigs, prenen volada
per tu i amb tu, per molt distants que et siguin,
i amb tu i per tu somnio d'acomplir-los.
Te'm fas present en les petites coses
i és en elles que et penso i que t'evoco,
segur com mai que l'única esperança
de sobreviure és estimar amb prou força

per convertir tot el que fem en vida
i acréixer l'esperança i la bellesa.
Tu ja no hi ets i floriran les roses,
maduraran els blats i el vent tal volta
desvetllarà secretes melodies;
tu ja no hi ets i el temps ara em transcorre
entre el record de tu, que m'acompanyes,
i aquell esforç, que prou que coneixes,
de persistir quan res no ens és propici.
Des d'aquests mots molt tendrament et penso
mentre la tarda suaument declina.
Tots els colors proclamen vida nova
i jo la visc, i en tu se'm representa
sorprenentment vibrant i harmoniosa.
No tornaràs mai més, però perdures
en les coses i en mi de tal manera
que em costa imaginar-te absent per sempre.

Miquel Martí i Pol
LLETRA A DOLORS

En record dels difunts
diada de Santa Susanna 2020

